

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΠΝΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΟΥ Ι. ΜΟΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Τ.Θ. 42036, 6530 Λάρνακα - Κύπρος

Τηλ: 99607871, Φαξ: 22991545

www.isagiastriados.com

ΤΕΥΧΟΣ 209

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ISSN 1019-5181

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Ζαφείρης Δημητρίου & Υιός Ατδ, Λάρνακα

ΕΣΥ, ΚΥΡΙΕ, ΔΙΔΑΞΕ ΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Αγίου Σωφρονίου

Κύριε, Σὺ ὁ ἴδιος δίδαξέ με τὰ πάντα. Δώσε μου τὴ χαρὰ τῆς γνώσεως τοῦ θελήματός Σου καὶ τῶν ὁδῶν Σου. Δίδαξέ με νὰ Σέ ἀγαπῶ ἀληθινὰ μὲ ὄλο μου τό εἶναι, ὅπως μᾶς παρήγγειλες. Οἰκοδόμησε τὴ ζωὴ μου ἔτσι, ὅπως Ἐσὺ ὁ ἴδιος τὴν συνέλαβες στήν προαιώνια βουλή Σου.

Ναί, ἀκόμη καὶ γιὰ μένα, γιατί Ἐσύ κανέναν δέν ξεχνᾶς καὶ κανέναν δέν ἔχεις δημιουργήσει γιὰ τὴν ἀπώλεια. Ἐγὼ μὲ ἀφροσύνη ἐκδαπάνησα τίς δυνάμεις πού μοῦ ἔδωσες, ἀλλά τώρα, στό τέλος τῆς ζωῆς μου, διόρθωσέ τα ὅλα Ἐσύ ὁ ἴδιος, καὶ ὁ ἴδιος δίδαξέ με τὰ πάντα. Ἀλλά ἔτσι, ὥστε ὄντως τό θέλημά Σου νὰ πραγματοποιηθεῖ στή ζωὴ μου, εἴτε ἐγὼ τό καταλαβαίνω εἴτε δέν τό καταλαβαίνω ἄχρι καιροῦ. ❖

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ»

π. Ανδρέα Άγαθοκλέους

Καθώς πλησιάζουμε στο τέλος του χρόνου και την αρχή του νέου, τονίζεται πιά πολύ αυτό που χαρακτηρίζουμε ως παρελθόν και μέλλον, ως χθές και αύριο.

Κανείς δέν μπορεί νά ισχυριστεί ότι τό πρίν τής ζωής του ήταν όλο πόνο και άσχήμια ούτε, βέβαια, ότι ήταν μόνο χαρές κι έπιτυχίες. Συνυφασμένα και τά δύο καθορίζουν τήν πορεία, συμβάλλουν στην πνευματική μας ανάπτυξη και προσθέτουν στον έαυτό μας πείρα.

Συνήθως τό μέλλον το φανταζόμαστε χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, μάλλον εύκολο και διαχειρίσιμο. Έκφράζει τήν έλπίδα, χωρίς τήν όποία ό δρόμος τής ζωής θά ήταν δύσβατος και άνηφορικός. Τρόπος για έπιβίωση...

Όστόσο, τό τώρα είναι τό σίγουρο πού έχουμε και μπορούμε νά τό αξιοποιήσουμε. Δέν ύπάρχει τό χθές ούτε, άσφαλώς, τό αύριο. Έ έμμονή στο παρελθόν ή στο μέλλον, δημιουργεί ψευδαισθησι βιωτής, πού είναι πειρασμική ένέργεια. Ό έπίσκοπος Κάλλιστος Ware, σέ όμιλία του, έλεγε: « Ό διάβολος λέει σέ σένα και σέ έμένα: «χτές!» ή «αύριο!». Άλλά τό Άγιο Πνεύμα λέει σέ έμάς: «σήμερα!».

Τό «σήμερα» καθορίζει τήν αιώνια πορεία. Γιατί σήμερα, τώρα, μπορώ νά ἀγαπήσω τό Θεό καί τούς συνανθρώπους μου, ν' ἀλλάξω τήν αντίληψη πού ἔχω γιά τόν ἑαυτό μου καί τόν πλησίον μου, καί νά ἐναρμονιστῶ μέ τόν τρόπο σκέψης τοῦ Θεοῦ, δηλαδή νά μετανοήσω. «Ἴδου νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας». (Β' Κόρ. 6, 2.)

Τό «ἐδῶ καί τώρα» μπορεῖ νά δώσει τήν ἐμπειρία τῆς νέας ζωῆς, ν' ἀνακαλύψω τή «βαθεῖα καρδιά», αὐτό πού κρύβω μέσα μου καταχωνιασμένο καί λησμονημένο.

Τό «ἐδῶ καί τώρα» μπορεῖ νά φτιάξει τίς σχέσεις πού διασαλεύτηκαν καί ὑπάρχουν προϋποθέσεις, ἐπιθυμίες ἀμοιβαῖες, γιά κάτι τέτοιο.

Τό «ἐδῶ καί τώρα» μπορεῖ νά μέ φέρι σ' ἐπαφή μέ τό Θεό τῆς καρδιάς, νά τοῦ εἶμαι ἀνοικτός γιά νά εἰσέλθει ὅπως καί ὅποτε θέλει, ὥστε νά χαρῶ τήν παρουσία Του καί ἐνότητά μας.

Στά τρεχάματα καί στά ἀγχη μας, στίς μοναξιές καί ἀπογοητεύσεις μας, στίς ἀμαρτίες καί ἀστοχίες μας, στά πολλά καί ποικίλα πού θά μᾶς ἔρχονται ἀπρόσμενα, ἄς ἀφουγκραστοῦμε τή σημασία τοῦ «ἐδῶ καί τώρα» πού μᾶς ἔρχεται ἀπό τίς εὐκαιρίες πού χάσαμε κι ἀπό τήν αἰωνιότητα πού μᾶς περιμένει, στηριγμένη σέ κάθε στιγμή τῆς παρουσίας ζωῆς. Γιά νά τό ζήσουμε δυναμικά καί δημιουργικά. ❖

ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Αρχιμανδρίτη Παύλου Έγγλεζάκη

Χριστιανισμός είναι, πρώτα και κύρια, ένα πρόσωπο, ο Ίησους Χριστός, και όχι μία διδασκαλία. Για τους χριστιανούς ο Ίησους αποτελεί την πλήρη αποκάλυψη του Θεού και στο πρόσωπό του δίνεται στον άνθρωπο τό πλήρωμα της σωτηρίας. Η θεία αποκάλυψη στο πρόσωπο του Ίησού είναι ανυπέρβλητη και τελική, διότι σ' αυτόν βρίσκεται την τελειώσή της ή παρελθούσα, ή παρούσα και ή μέλλουσα αγάπη του Θεού προς όλους τους ανθρώπους. Η έκβαση της αγάπης αυτής - ή σωτηρία μας δηλαδή -, μή όντας δυνατή στο «έντεϋθεν» του κόσμου τούτου, προϋποθέτει την αρχή του Ίησού στο είναι του Θεού, τή θεία υίότητα του Ίησού. ❖

ΕΛΘΕΣΟΝ ΗΜΕ, ΠΡΟΤΟΥ...

Ὁσίου Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου

Προτοῦ σταματήσῃ ὁ τροχὸς τοῦ χρόνου στή δική μου
ζωή, ἐλέησόν με·

προτοῦ φυσήξῃ ὁ ἄνεμος τοῦ θανάτου - καὶ ἐμφανιστοῦν
στό σῶμα μου οἱ ἀσθένειες, οἱ ἀγγελιαφόροι τοῦ θανάτου - ἐλέ-
ησόν με·

προτοῦ σκοτεινιάσῃ γιὰ μένα ὁ μεγαλοπρεπὴς ἥλιος, ἐκεῖ
ψηλά, ἐλέησόν με· εἶθε τό φῶς Σου νά λάμπῃ γιὰ μένα ἐξ ὕψους
καί νά διαλύσῃ τό ζοφερό σκότος τοῦ νοῦ μου·

προτοῦ ἡ γῆ ἐπιστρέψῃ στή γῆ («ὅτι γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπε-
λεύσει») καί ἀποσυντεθεῖ, προτοῦ διαλυθοῦν ὅλα τά γνωρί-
σματα τοῦ κάλλους της, ἐλέησόν με·

προτοῦ οἱ ἁμαρτίες μου, πού μέ ἐξαπάτησαν, μέ καταισχύ-
νουν κατά τήν Κρίση ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ, ἐλέησόν με, Κύριε,
πολυεύσπλαχνε·

προτοῦ οἱ οὐράνιες δυνάμεις ἔλθουν, προπέμποντας τόν
Υἱόν τοῦ Βασιλέως - καί συγκεντρώσουν ὅλο τό πεπτωκὸς
ἀνθρώπινο γένος ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Κριτοῦ - Κύριε ἐλέ-
ησόν με. ❖

ΔΙΔΑΧΕΣ ΑΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΗΤΟΥ

Χριστιανός πρέπει νά αποφεύγει τήν άρρωστημένη θρησκευτικότητα: τόσο τό αίσθημα άνωτερότητας για τήν άρετή του, όσο και τό αίσθημα κατωτερότητας για τήν άμαρτωλότητά του. Άλλο πράγμα είναι τό κόμπλεξ και άλλο ή ταπείνωση, άλλο ή μελαγχολία και άλλο ή μετάνοια.

- Νά είμαστε ταπεινοί, αλλά νά μήν ταπεινολογοῦμε. Ή ταπεινολογία είναι παγίδα τοῦ διαβόλου, πού φέρνει τήν άπελπισία και τήν άδράνεια, ένῶ ή άληθινή ταπείνωση φέρνει τήν έλπίδα και τήν έργασία τῶν έντολῶν τοῦ Χριστοῦ. ❖

ΒΙΟΣ ΑΝΕΡΑΣΤΟΣ. Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΟΛΩΝ

Γιώργου Κυπριανού

Αν υπάρχει κάτι που χαρακτηρίζει τον Θεό αυτό είναι η αγάπη. Και όχι μόνο αγάπη αλλά έρωτας δυνατός, δημιουργικός, έκστατικός. Θεϊός. Ο Θεός κατέρχεται «έρωτευμένος» προς τον άνθρωπο και θυσιάζεται απροϋπόθετα και ελεύθερα γι' αυτόν. Η σχέση του Θεού και του ανθρώπου είναι σχέση έρωτευμένων, μιά τραυματισμένη έρωτική σχέση, στην οποία ο ένας απιστεί και αποτυγχάνει, ενώ ο άλλος, ο Άλλος, υπερβαίνει τά δικά και δίκια του, κατέρχεται μέ πόθο, δάκρυα νοσταλγίας και συγχώρεσης, για να σηκώσει τον άνθρωπό του ξανά στά χέρια και στην καρδιά του μέ φιλή έγκάρδιο και άγκαλιά ζεστή.

Κι αν αυτή είναι η παρακαταθήκη του Χριστού στον κόσμο της φθοράς, της ψευτιάς, της ψύχρας και της τυπολατρίας, τότε κάθε ζωή ανέραστη, ατάρεσκη και υποδουλωμένη και καθοδηγημένη στην τήρηση κανόνων και έντολών είναι αποτυχημένη. Είναι επιστροφή και έμμογή στη ζωή των φαρισαίων μέ τήν πιό επικίνδυνη προοπτική και ροπή αντίθετη.

Είναι διαπιστωμένο πολλάκις, ότι στην Έκκλησία ξεχάσαμε να αγαποῦμε, ξεχάσαμε να ἐρωτεύομαστε καί να ἀπολαμβάνουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο, καί ὅλοι μαζί τόν Ἄλλο, τόν Ἕνα, τόν ἐρωτευμένο μαζί μας Θεό. Γεμίσαμε ὡς ἄλλοι ἔβραιοι ἀπό ἐντολές καί κανόνες, ἀπό τύπους καί προϋποθέσεις, κάναμε τόν γάμο συμβίωση καί ἀσκητική ἐγκράτειας, κάναμε τόν ἐκκλησιασμό προσωπική ὑπόθεση αὐτοθέωσης, κάναμε τίς σχέσεις ἐπιφυλακτικές, μικρές καί ἐπιφανειακές, βάλαμε στίς ἐκκλησιές προϋποθέσεις, στερήσαμε ἀπό τή λατρεία τήν ἀμεσότητα, «πήραμε τή ζωή μας λάθος»...

Κάθε ἐκκλησιασμός χωρίς πάθος κοινωνίας μέ τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους, κάθε φιλία χωρίς δόσιμο καί πόνο, κάθε προσευχή χωρίς δάκρυ, κάθε μέρα χωρίς ἀγάπη ἔμπρακτη σέ στενοὺς καί μακρινούς, κάθε γάμος χωρίς ἔρωτα ἀπενοχοποιημένο καί ἀπολαυστική ἔνωση ψυχοσωματική, κάθε θάνατος καί ἀπώλεια χωρίς κραυγή, κάθε δυσκολία καί δοκιμασία χωρίς κλονισμό καί ἔνταση, κάθε σχέση ἀνέραστη, τυπική καί ἀπαθής εἶναι σημεῖα ζωῆς νεκρῆς, ἀχρηστές καί ἄ-Χριστές, μυρίζουν πτωμαῖλα καί μπόχα πνευματική, ἀνυπόφορη καί ἀπωθητική.

Ὁ Θεός εἶναι καί παραμένει ἔρωτας. Καί ἔτσι οἱ ἄνθρωποι ἀνταποκρίνονται σέ Αὐτόν καί στόν πλησίον. Ἀπαιτεῖται τόλμη πολλή καί ὑπέρβαση προσωπική γιά νά καταστεῖ ξανά ἡ Ἐκκλησία τόπος ἀναπνοῆς, συνάντησης ἀγαπητικῆς, τόπος ψυχοσωματικοῦ πάθους καί ἔρωτα μεγάλου, ἀληθινοῦ, ἔρωτα θείου καί ἐκστατικοῦ. Ὑπάρχει χρόνος... ❖

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΨΥΧΙΚΑ

Ἁγίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτη

Ὁποιος εἶναι προσκολλημένος σέ περιουσίες καί χρήματα, αὐτός ποτέ δέν μπορεῖ νά ἔχει καθαρό νοῦ γιά τόν Θεό, ἐπειδή στό βάθος τῆς ψυχῆς του κατοικεῖ ἔμμονη ἢ φροντίδα τί νά κάνει μ' αὐτά. Κι ἂν δέν μετανοήσει καθαρά καί δέν στενοχωρηθεῖ πού ἀμάρτησε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, θά πεθάνει αἰχμάλωτος στό πάθος, χωρίς νά γνωρίσει τόν Κύριο.

Ἀφοῦ ὁ Ἐλεήμων Κύριος μᾶς ἔδωσε μέ τά πάθη Του ἐπί γῆς τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρός καί ἀφοῦ μᾶς ἔδωσε τό Σῶμα καί τό Αἷμα του, εἶναι ὀλοφάνερο πώς Αὐτός θά μᾶς δώσει καί ὅλα ὅσα μᾶς χρειάζονται. Ἄς παραδώσουμε τόν ἑαυτό μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί θά δοῦμε τήν πρόνοιά Του καί ὁ Κύριος θά μᾶς χαρίσει ἀκόμη κι ἐκεῖνο πού δέν τό περιμένομε κᾶν. ❖

Η ΠΛΑΤΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Γέροντα Παναή τῆς Λύσης

Μόση δύναμη ἔχουμε ν' ἀγαποῦμε τόν Θεό καί ὕστερα τόν πλησίον μας. Ν' ἀγαποῦμε καί ξένους καί ἀλλόφυλους καί αὐτούς ἀκόμα τούς ἐχθρούς μας. Ὅταν δέν ἀγαποῦμε τόν συνάνθρωπό μας, στήν πραγματικότητα δέν ἀγαποῦμε τόν ἑαυτό μας. Ἡ ἀγάπη πού ἔχουμε πρὸς τὰ πρόσωπα, μᾶς δίνει δύναμη, μεγάλη δύναμη.

Πρέπει ἡ καρδιά τοῦ χριστιανοῦ νά εἶναι πλατιά, νά χωρεῖ πολλά, νά λυπᾶται, νά σπλαχνίζεται. Ὅσο δίνεις, παίρνεις. «Μακάριον διδόναι ἢ λαμβάνειν». Τό καλό εἶναι καλό, ὅταν γίνεται καλά. Νά ἐπισκέπτεσαι συχνά τόπους πού θλίβονται, διότι συμπάσχεις. Ὅτι καί νά προσφέρεις στόν πονεμένο, ὅτι καί νά τοῦ δώσεις, ἂν δέν τόν συμπονέσεις, δέν ἔχει ἀξία. Ἐκεῖ νά κλάψεις μαζί του, στό μαξιλάρι του. Κι ἐσύ ὠφελεῖσαι κι ἐκεῖνος. Κι ἄμα ἐσύ φύγεις ἀπό κοντά του, ἐκεῖνος νά προσευχηθεῖ γιά σένα πού τόν πόνεσες. Δέν εἶναι ἀληθινή ἀγάπη αὐτό πού κάμνουν μερικοί: νά χορεύουν, νά διασκεδάζουν, νά γλεντοῦν γιά φιλανθρωπικούς σκοπούς. Καί στό τέλος ὅτι περισέψει νά λένε στούς φτωχοῦς «πᾶρτε καί σεῖς». Αὐτή ἡ ἀγάπη τίς περισσότερες φορές εἶναι ἀνώφελη. ❖

ΟΠΟΙΟΣ ΒΡΗΚΕ ΦΙΛΟ ἈΛΗΘΙΝΟ, ΒΡΗΚΕ ΘΗΣΑΥΡΟ

Ἁγίου Νεκταρίου

Φίλος ὁ ἀληθινός εἶναι ὁμοιος σέ ὅλα μέ τόν φίλο του. Ἡ χαρά τοῦ φίλου του προηγείται ἀπό τή δική του καί ἡ θλίψη τοῦ φίλου εἶναι καί δική του θλίψη. Εἶναι βαθιά εὐαίσθητος καί διαισθάνεται τήν ψυχική διάθεση τοῦ φίλου· πάσχει δέ σέ ὅτι πάσχει καί ὁ φίλος του. Προλαβαίνει τήν ἐξομολόγηση τοῦ φίλου του καί τρέχει νά τόν βοηθήσει πρὶν τοῦ τό ζητήσῃ. Εἶναι πάντα ἔτοιμος νά ἀντιληφθεῖ τίς ἐνέργειες τοῦ φίλου του καί εἶναι παρών ὅταν κινδυνεύει. Οἱ φίλοι τοῦ φίλου του εἶναι καί δικοί του φίλοι· οἱ δέ ἐχθροί του καί δικοί του ἐχθροί. Ἀμύνεται ὑπέρ τοῦ φίλου του καί διακινδυνεύει τή ζωή του γι' αὐτόν. Στό σῶμα τοῦ φίλου κατοικεῖ ἡ ψυχή τοῦ φίλου πού ἀγαπάει. Εἶναι ἀγαθός σύμβουλος καί λέει πάντα τά καλύτερα γι' αὐτόν· φροντίζει γιά τήν τιμή καί ὑπόληψη τοῦ φίλου του. Ὅσα τοῦ εἶναι ἱερά, εἶναι ἱερά καί γιά τόν ἴδιο καί σέβεται ὅσα ὁ φίλος του θεωρεῖ σεμνά.

Φίλος ἀληθινός, σκέπη κραταιά καί ὅποιος τόν βρῆκε, βρῆκε θησαυρό. Ὁ ἀγαθός φίλος εἶναι πλοῦτος ἀνεκτίμητος ἀκριβότερος ὅλων τῶν ἀποκτημάτων. Δέν ὑπάρχει μέτρο τοῦ κάλλους του. Ὁ φίλος καί στίς δυστυχίες καί στήν εὐτυχία τοῦ φίλου, μένει πάντοτε ὁ ἴδιος. Ὁ ἀληθινός φίλος, μέ πολύ

θάρος, ἐπαινεῖ αὐτά πού εἶναι ἄξια ἐπαίνου καί καταδικάζει τὰ καταδικαστέα.

Ὁ Εὐριπίδης λέει: «Οἱ φίλοι δέν ἔχουν τίποτε μόνο δικό τους -ὄσοι εἶναι πραγματικά φίλοι-, ἀλλά κοινά πράγματα. Δέν ὑπάρχει τίποτα καλύτερο ἀπό τόν εἰλικρινῆ φίλο. Ὅταν παρεμβαίνει παρηγορητικά, αὐτό ἐπενεργεῖ δυνατότερα ἀπό κάθε φάρμακο στήν πάσχουσα καί θλιμμένη καρδιά τοῦ φίλου. Τά λόγια του εἶναι φάρμακο ζωῆς. Ὁ ἀγαθός φίλος καί τήν ψυχή καί τό σῶμα τοῦ φίλου μπορεῖ νά παρηγορήσει. Ὁ ἀγαθός καί καλός φίλος ἔχει τάξει τόν ἑαυτό του νά ἀναπληρώσει ὅ,τι λείπει στόν φίλο του, καί, ὅταν μέν πράττει καλά, τόν ἐπαινεῖ καί τόν εὐχαριστεῖ, ὅταν δέ σφάλλει, προσπαθεῖ πάρα πολύ γιά νά τόν ἐπαναφέρει. Ὁ φίλος γίνεται ὁ νοῦς, ἡ καρδιά καί ὁ ὀφθαλμός τοῦ φίλου του. Εἶναι ἡ προσωποποίηση τῆς ἀρετῆς. Δέν γίνεται φίλος ὁ μοχθηρός». ❖

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΗΜΑΣ

Αρχιμανδρίτη Ζαχαρία Ζάχαρου

Η κλήση του ανθρώπου είναι να σπείρει αθανασία κατά τη διάρκεια της επί γης επιδημίας του και να γίνει αθάνατος. Τό πέρασμά του στή γη είναι μεγάλη υπόθεση· συνιστά εύκαιρία. Πρέπει να είναι γεμάτο δύναμη, χάρη, εὐωδία Θεοῦ, καί ὄχι καπνός πού διαλύεται μέ τό φύσημα τοῦ ἀνέμου. Ἀνάλογα μέ τόν τρόπο βιωτῆς του, ἀνάλογα μέ τό περιεχόμενο πού καλλιέργησε στήν καρδιά του, στήν αἰωνιότητα ὁ ἄνθρωπος θά γίνει ἢ θεός ἐν συναγωγῇ θεῶν πού δοξάζει διηλεκῶς τόν Θεό, ἢ δαιμονιώδης. ❖

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΗΜΑΣ

Γέροντα Γαβριήλ Σιόκουρου

Τό ποτάμι τοῦ χρόνου κυλάει ἀσταμάτητα καί παρασύρει στό ρεῦμα του χαρές καί λύπες, σχόλες καί καθημερινές. Ἀδυσώπητος ὁ χρόνος μᾶς ἀφήνει μόνο τά σημάδια του καί ἐκεῖνος φεύγει.

Καί ἐμεῖς σημαδεμένοι παραμένουμε νά καρτεροῦμε ἄλλα κι ἄλλα σημάδια νά μᾶς στιγματίσουν μέχρις ὅτου ὁ Κύριος τοῦ χρόνου, ὁ Σωτήρας μας Χριστός, μᾶς καλέσει κοντά Του.

Καί ὑπάρχουν ὁμορφα καί ἄσχημα σημάδια. Ὅλα ὅμως εἶναι σημάδια Θεοῦ. Τά ὁμορφα πρὸς πνευματική μας τέρψη καί ἀγαλλίαση, τά ἄσχημα πρὸς παιδαγωγία μας, ἀφοῦ τίποτα ἄσχημο δέν ἔχει φτιάξει ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος τά πάντα ἐποίησε «καλά λίαν». ❖

ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Γέροντα Τρύφωνα του Βάσων

Αν μπορούμε να μεταδώσουμε τόν Χριστό στους άλλους παρά μόνον αν τόν έχουμε πρώτα ύποδεχθεί στην καρδιά τῆς καρδιᾶς μας. Πρέπει νά γνωρίσουμε καί νά ἀγαπήσουμε τόν Χριστό προσωπικά, πρὶν μπορέσουν οἱ ἄλλοι νά Τόν δοῦν σ' ἐμᾶς. Ἄν εἴμαστε πρόθυμοι νά θυσιάσουμε τόν ἑαυτό μας γιά χάρη Του καί νά ζοῦμε κατά τό Εὐαγγέλιο, θά γίνουμε ζωντανοί ναοί τοῦ Ὑψίστου καί ὁλος ὁ κόσμος θά ἀλλάξει. ❖

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΑΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΣΟΥ

Μητροπολίτη Ἀμφιλόχιου Ράντοβιτς

Οταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι πάνω στό σταυρό, δέν ἔχει καιρό νά σκέφτεται τή δική του δόξα καί τή δική του ἔπαρση καί τό δικό του αἶνο. Ἀλλά ἐκεῖ ἢ χάνεται, καταστρέφεται, ἐξαφανίζεται ἢ φανερώνεται τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ μέσα του καί μέσα ἀπό τό μαρτύριό του. ❖

ΚΥΠΡΟΣ

Νικηφόρου Βρεττάκου

Εριγυρνῶ ἐξήντα χρόνια μέσ τήν Κύπρο τοῦ κόσμου,
ἤ Κύπρος παντοῦ, ἀλλά Κύπρος ἐσύ,
παραφόρτωσες τήν καρδιά μου μέ ἐρείπια καί μέ ἄταχτα
ριγμένους νεκρούς, πεσμένους ἀνάσκελα ἢ μπρούμητα κάτω
ἀπ' το φῶς
μέσ στό πράσινο, μέσα στά χρώματα τό ἔρωτα, ἐμπρός
στίς ἀνταύγειες τῆς Κύπριδας πού ἀναδύεται,
μέσ στά αἰωρούμενα
ζαφείρια τῆς θάλασσας. Τόση ὁμορφιά,
πώς γίνεται, Θεέ μου, νά μήν
ἀκούγεται ὁ λόγος της. Θεέ μου, δέν εἶναι
δέν εἶναι γιά ὄπλα ὁ τόπος αὐτός, δέν εἶναι γιά βόμβους,
δέν εἶναι γιά οὐρλιάγματα τσακαλιῶν, γιά κραυγές
μαρτύρων δέν εἶναι, ἐδῶ ὅπου νίκας κατά
βαρβάρων δωρούμενος χάραξες ἔντονα
σημεῖα εἰρήνης καί σημεῖα φωτός καί τῆς κέντησες
τό χῶμα μέ λεμονιές, τήν ἔκαμες ὁμορφη
ὅπως εἶναι ἡ ψυχή τοῦ ποιητῆ, ὅταν ἐμπνέεται.
Φωτιά! Δικαιοσύνη φωτιά κατά τόπους, φωτιά!
μέσ στήν Κύπρο τοῦ κόσμου, ἤ Κύπρος ἀμύνεται!

